

Мария Илиева

Устните отпиваха се дълго

Устните отпиваха се дълго.
Като чаши.
С тих копнеж...
Виното бе тъмна вечер.
Звън кристален на очи.
Пръстите са бели от
желание.
Сенките на свещи в транс
скитат страстни по телата ни.
Занемяла е нощта.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10159>]